

ת"פ 55355/10/15 - מדינת ישראל נגד כאמל רשק

בית משפט השלום בירושלים

14 מרץ 2018

ת"פ 55355-10-15 מדינת ישראל נ' רשק

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כאמל רשק

הנאשם

על ידי עו"ד מחמוד רבאח

גזר דין

1. כתב האישום:

הנאשם תושב ירושלים, יליד שנת 1983, הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(א) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952, הסעה של נוסע לא חגור מעל גיל 14 לפי תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, הסעת נוסעים מעל המותר, לפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני בדיון מיום 28.11.2016 לפיו תוקן כתב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר בעניינו וכן נשלח לממונה על עבודות שירות להכנת חוות דעת. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

מכתב האישום עולה, כי ביום 25.7.2015 בשעה 23:10 לערך, בכביש מס' 1, ירושלים תל אביב, הסיע הנאשם ברכב מסוג רנו שבו מותרת הנסיעה ל-4 נוסעים מלבד הנהג, 5 תושבים זרים ששהו בישראל שלא כדין. באותן הנסיבות הסיע הנאשם את הנוסעים דרך כביש מס' 1 מירושלים לכיוון תל אביב כשהם אינם חגורים ובכמות העולה על המותר.

2. תסקירי שירות המבחן:

מעיון בתסקיר שהוגש ביום 2.4.2017 עולה, כי הנאשם, בן 32 נשוי ואב לשתי בנות. מתגורר בכפר עקב ועובד אצל אחיו שהינו קבלן בתחום השיפוצים. הנאשם הינו ילד שישי למשפחה המונה 8 ילדים וזוג הורים, מתיאוריו עולה כי המשפחה עברה ועוברת קשיים רבים, בין היתר, אח אחד שנפטר לפני כארבע שנים וההורים שמתמודדים עם מצב רפואי מורכב. כמו כן ככל הנראה אח נוסף שסובל אף הוא מבעיות בריאות שונות. קצינת המבחן ציינה, כי הוצגו לה אישורים רפואיים של בני המשפחה. עוד עלה מדברי הנאשם, כי הוריו נמצאים במצב נפשי ירוד מאז פטירת אחיו. מבחינה תעסוקתית, הנאשם סיפר כי הוא מתקשה לשמור על רצף תעסוקתי במסגרות השונות, עקב רצונו לסייע לבני משפחתו. לדבריו, עבודתו כיום אצל אחיו, מאפשרת גמישות והבנה לצרכים המשפחתיים.

ביחס לעבירה, ציינה קצינת המבחן, כי התרשמה מתחושת תסכול של הנאשם אשר מרגיש שהנוסעים רימו אותו

וגרמו לו לחשוב שבידיהם אישורי שהייה. כמו כן הוא טען שאחד הנוסעים נכנס לתא המטען ללא ידיעתו. יחד עם זאת, הנאשם הודה שבדיעבד הוא מבין את שליליות מעשיו וכי הוא היה צריך לבחון בעצמו את האישורים בטרם עלייתם לרכב.

קצינת המבחן ציינה, כי מהאבחון עולה שמדובר באדם שעושה מאמצים מרובים לסייע בידי בני משפחתו בשל מצבם הרפואי ונראה כי הוא חושש מהשלכות ענישה של עבודות שירות על מקור פרנסתו. ועל אף הקושי של הנאשם להכיר באחריותו לביצוע העבירה הוא הביע נכונות לביצוע של"צ.

לנוכח האמור, המליצה קצינת המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב של 200 שעות.

3. חוות דעת הממונה:

בחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות מיום 31.1.2018, קובע הממונה כי הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות ללא כל מגבלה.

4. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה ציין בראשית דבריו את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. לדבריו, הנאשם פגע בביטחון אזרחי המדינה ע"י כך שהכניס שבח"ם לתוך המדינה מבלי לדעת מה הם מתכננים לבצע בגבולותיה. עוד פגע הנאשם בזכותה הריבונית של המדינה לקבוע מי ייכנס בשעריה. בנוסף, הנאשם הורשע בהסעת נוסעים מעל המותר והדבר מהווה סיכון תעבורתי מדרגה ראשונה. ב"כ המאשימה טען, כי לא בכדי אימצה הפסיקה מדיניות ענישה מחמירה בעבירות הסעה בכלל ובעבירות הסעה בנסיבות מחמירות בפרט. גם נסיבות חיים קשות אין בהן כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם. בפרט שהנאשם לא הוכיח בשירות המבחן את אמיתות דבריו.

ב"כ המאשימה הגיש ר"פ של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם הרשעה אחת בגין שימוש במסמך מזויף.

בעניין העונש, ב"כ המאשימה טען, כי מדובר בעבירות שדין מאסר בפועל ואין מקום לחריגה כל כך גדולה כפי שממליצה קצינת המבחן בתסקיר. לדבריו חריגה שכזו תפגע בעקרון אחידות הענישה. עוד טען, כי לא הנאשם ולא שירות המבחן הציגו סיבה לחריגה זו, ובפרט כששירות המבחן בעצמו מציין כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על ביצוע העבירה.

מתחם העונש, לדברי ב"כ המאשימה, צריך לנוע בין 5 ל-18 חודשי מאסר בנוסף לרכיבי ענישה נלווים נוספים, כאשר המאשימה תבקש למקם את הנאשם באמצע המתחם שכן מדובר בעבירה בנסיבות מחמירות. לסיכום, המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 9 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם:

בראשית דבריו, הציג ב"כ הנאשם לבית המשפט מסמכים שונים המעידים על מצבם הרפואי של הורי הנאשם וכן על העובדה שהנאשם מסייע להם.

ב"כ הנאשם טען, כי התסקיר שהוגש מלמד על נסיבות חיים קשות ביותר של הנאשם. לדבריו, הנאשם הוא זה שמטפל בשני הוריו וכן הוא מסייע בגידולם של ילדי אחיו המנוח בנוסף לילדותיו שלו. לדבריו, פטירתו של אחיו כתוצאה מטביעה, הותירה צלקת עמוקה אצל כל בני המשפחה וכן מצבם של ההורים התדרדר לאחר הפטירה.

לגבי העבירה המיוחסת לנאשם נטען, כי מדובר בעבירה בודדת שבוצעה לפני למעלה משנתיים. אשר מהווה מעידה חד פעמית שלא נשנתה מאז וגם לא נעברה קודם לכן. העבירה הקודמת של הנאשם, היא עבירה מינורית יחסית והוטל עליו בשל כך מאסר על תנאי וקנס בלבד.

ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם נמצא היום במקום אחר לגמרי והוא מבין את חומרת מעשיו ותעיד על כך העובדה שמאז לא נפתחו לו תיקים חדשים. כמו כן הדגיש ב"כ הנאשם, כי בשונה ממה שנטען ע"י ב"כ המאשימה, כתב האישום תוקן והוא אינו כולל עבירות בנסיבות מחמירות. כמו כן, עבירות התעבורה הינן עבירות קנס ולא מעבר לכך. לדבריו, לא בכדי המליצה קצינת המבחן על של"צ בלבד. לגבי הפסילה המבוקשת, טען ב"כ הנאשם כי לאור העובדה שהנאשם הוא זה שמסיע את הוריו לטיפולים רפואיים, זה יפגע לא רק בפרנסתו אלא גם בטיפול בהוריו.

העונש המתאים לדברי ב"כ הנאשם, הוא עונש של של"צ. הוא אף הגיש פסיקה שונה התומכת לדבריו בעמדתו: ת"פ 42062-09-15, ע"פ 4335/09, ת"פ 3998-05, ת"פ 5008/06, ת"פ 5400/07, ת"פ 43033-11-13.

לסיכום, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות ומאסר על תנאי.

5. מתחם העונש ההולם:

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן בעבירות אלה הוא זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה ולהגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל סיכון ביטחוני הטמון בעבירות אלה. מידת הפגיעה של הנאשם בערך זה הינה ברף הבינוני. הנאשם הסיע מס' רב של שוהים בלתי חוקיים, כאשר הוא לא טרח לבדוק מי הם האנשים אותם הוא מסיע ברכבו ולצורך מה הם שהו בארץ. בנקל, יכול היה להסיע אנשים שמטרתם פגיעה בביטחון הציבור והמדינה ולגרום בכך לתוצאות חמורות והרות אסון. יחד עם זאת, כתב האישום מלמד כי העבירה נעברה ללא קבלת תמורה מצידו של הנאשם. בנוסף, מדובר בעבירה אחת בודדת של הנאשם ואין המדובר במסיע סדרתי.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות מעין אלה, ראו בין היתר את דברי בית המשפט בעניין ח'טיב מפי כב' השופט טירקל:

"סבורני כי דברו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות יותר מאלה שבהן החזיקו, לפעמים, בעבר. דברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם לא עומדות לעבריין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל, בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות". (רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 בעמ' 774-775).

מדיניות הענישה הקיימת:

רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע ב-2 עבירות של הסעת תושב זר לפי ס' 12(א)(ג)(1), בית המשפט קבע מתחמי עונש בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות ו-5 חודשי מאסר על תנאי בנוסף לעונשים נוספים. הערעורים שהוגשו נדחו והעונש נותר על כנו.

רע"פ 7726/13 **גמעה נסארה נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע בעבירה של הסעת תושב זר לפי ס'

12(א)(ג)(1), בית המשפט השית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. גם במקרה זה נדחו הערעורים שהוגשו הן במחוזי והן בעליון.

ת"פ (כפר סבא) 61150-07-13 **מדינת ישראל נ' מחאמיד**: הנאשם הורשע בעבירת הסעה ובעבירות תעבורה נוספות ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.

ת"פ (י-ם) 49944-10-14 **מדינת ישראל נ' אבו שרף**: הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון ונגזרו עליו בהתאם לסיכום שהושג, 45 ימי מאסר על תנאי וקנס כספי.

ת"פ (י-ם) 49993-10-14 **מדינת ישראל נ' שרבאטי**: הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון ונגזרו עליו בהתאם לסיכום, 30 ימי מאסר על תנאי וקנס כספי.

עפ"ג (ב"ש) 58809-10-13 **אבו מחארב נ' מדינת ישראל**: בית המשפט המחוזי הקל מעט בעונשו של נאשם, שהורשע בביצוע 2 עבירות של הסעת שב"ח, וגזר עליו 4 חודשי עבודות שירות במקום 6 חודשים שנגזרו עליו מלכתחילה וזאת בעקבות נסיבותיו המיוחדות של הנאשם.

ת"פ (פ"ת) 30626-08-13 **מדינת ישראל נ' בדיר**: הנאשם הורשע בעבירת הסעת שב"ח ונגזרו עליו 250 שעות של"ץ ועונשים נוספים.

ת"פ (פ"ת) 7065-03-13 **מדינת ישראל נ' אבו קישק**: הנאשם הורשע בעבירות הסעת שב"ח ועבירות תעבורה נוספות ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.

ת"פ (ת"א) 6303-08-14 **מדינת ישראל נ' אלתי**: בית המשפט כיבד (למרות הסתייגותו) את ההסדר בין הצדדים וגזר על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים.

ת"פ (רמלה) 21753-07-14 **מדינת ישראל נ' אבו עסב**: הנאשם הורשע בעבירת הסעה לפי ס' 12(א)(ג)(א1)(ב) ונגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים.

מסקירת הפסיקה הנזכרת, ניתן לראות, כי המנעד הינו רחב ונע בין של"צ לבין עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות. יחד עם זאת, במקרים בהם הוטלו על הנאשמים עונשים חמורים יחסית, מדובר היה בדרך כלל בעבירות הסעה שכללו רכיב של תמורה ובנסיבות חמורות יותר מהמקרה שבפנינו.

לנוכח כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש ינוע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לא מצאתי כי קיימות נסיבות מיוחדות בגין ניתן לסטות מהמתחם האמור לחומרא או לקולא.

6. העונש המתאים:

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, יש לשקול גם את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. לזכותו של הנאשם יש לציין בין היתר את העובדה, כי הוא הורשע ע"פ הודאתו ובכך חסך מבית המשפט זמן שיפוטי יקר. נתתי את דעתי גם לחלוף הזמן ולכך שבכל התקופה שחלפה לא חזר הנאשם על מעשיו. בנוסף, נתתי את דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם בעת ביצוע העבירה, כפי שתוארו הן ע"י שירות המבחן והן ע"י הסנגור.

עוד נתתי את דעתי לכך שהנאשם מסייע להוריו החולים ולילדיו של אחיו המנוח, שקלתי את הנזק שאמור להיגרם לכל אלה בשליחתו של הנאשם למאסר בפועל או לעבודות שירות כפי שנכתב בתסקיר שירות המבחן.

מנגד, לחובת הנאשם, יש לציין את העובדה שהינו בעל עבר פלילי גם אם בעבירה מינורית יחסית. לזאת יש להוסיף את האמור בתסקיר על כך שהנאשם מתקשה לקבל אחריות על ביצוע העבירה.

אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בצו של"צ בהיקף נרחב ובמאסר על תנאי, אך כפי שנקבע לא אחת, המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד ואינה מחייבת את בית המשפט. אין בדעתי להיענות להמלצה זו לנוכח מספרם הרב של הנוסעים והעבירות שנלוו לעבירת ההסעה וכן לאור העובדה שהנאשם מתקשה לקבל אחריות על מעשיו.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים האמורים שמיעת טיעונו של ב"כ הצדדים והנאשם עצמו בדיון היום, באתי לכדי מסקנה שיש להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם האמור.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלושה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות אותן יבצע הנאשם במנהל הקהילתי רמות אלון. הנאשם יתייצב ביום 1.5.2018 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות שליד כלא אשל, באר שבע לשם תחילת ריצוי עונשו.
2. מאסר על תנאי למשך שישה חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
3. שישה חודשי פסילת רישיון על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
4. קנס כספי בסך ₪ 2,000 או מאסר של 20 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.4.2018 ובכל ראשון לחודש שאחריו.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ז אדר תשע"ח, 14 מרץ 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד מאיר לוברבאום, הנאשם וב"כ הנאשם עו"ד מחמוד רבאח.